

ת"פ 4999/07/17 - מדינת ישראל נגד אחמד דמנהורי (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

11 יולי 2017

ת"פ 4999-07-17 מדינת ישראל נ' דמנהורי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד
הנאשם
אחמד דמנהורי (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ'

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בשתי כניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ז, 11/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו שתי כניסות לישראל שלא כדין. על-פי המתואר בכתב האישום שהה הנאשם ביום 29.6.2017 ו-15.6.2017 במפעל בלוקים בערוער מבלי שהייה ברשותו היתר כניסה או שהייה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה

עמוד 1

בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'וראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

ההגנה מבקשת ללמד כי מספר הפיגועים כיום אינו שונה מזה שהיה בעת שהלכת אלהרוש. ודוק, עיון בטיעוני הצדדים עובר למתן פסק-הדין בעניין אלהרוש מלמד כי המצב הביטחוני ששרר במדינה במועד מתן ההחלטה או עובר לכניסתם של אותם נאשמים, כלל לא מצא ביטוי או היווה חלק מהמסד להחלטה האופרטיבית של בית המשפט בעניינם הקונקרטי של הנאשמים שעניינם נדון. הלכת אלהרוש לא באה לקבוע מתחם קשיח אחיד לכל השוהים בכל אזור ובכל עת. דברים אמורים כאמור גם בהסתמך על אותו ציטוט שהובא לעיל.

יתרה מכך, אפילו יקבל בית-המשפט טענת ההגנה שלפיה המצב הביטחוני כיום אינו שונה מזה ששרר במדינה בזמן שהתקבלה הלכת אלהרוש, עדיין סבורני כי עצם קיומה של אינתיפאדת הסכינים שהתרחשה זה מכבר בתחומי המדינה היא לכשעצמה מצדיקה מתן משקל גם בעת שהמצב הביטחוני משתפר, כחלק משיקולי הרתעת הרבים, למען זו לא תשנה, והכל בהצטרף לשיקולים נוספים הנוגעים לנפוצות העבירה בתחומי המדינה ככלל ובמחוז דרום בפרט. לא

נעלמה מעיני בית המשפט העובדה כי במצב דברים שכזה נכון יהיה כי הדבר יבוא לידי ביטוי בגדרי המתחם ולא בקביעתו, אולם בסופם של דברים מבחינת התוצאה הסופית ביחס תקופת המאסר שתושט על הנאשם זו תהא דומה.

לא בלי קשר, הוגש לבית משפט מסמך מתוך אתר המשטרה ולפיו חלה ירידה בשנה האחרונה במספר העבירות לפי חוק הכניסה לישראל. ממסמך זה לא ניתן ללמוד מה חלקם של המסיעים, מלינים ומעסיקים שהינם אזרחי המדינה. כך גם, לא ניתן לדעת כמה עבירות בוצעו לפי חוק הכניסה לישראל במחוז דרום ואפילו תמצא כי חלה ירידה, עדיין יכול והדבר נובע מתוך הגברת האכיפה בעקבות המצב הביטחוני, לרבות ההחמרה בענישה כחלק משיקולי הרתעת היחיד.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה. אפילו לא הוכח כי הנאשם הקונקרטי שבפניי חצה את הגדר באחת משתי פיתחות אלו, היעדרה של גדר במחוז דרום באסורים אלה מקלה על הכניסה של השוהים הבלתי חוקיים באופן משמעותי והיא לכשעצמה מחייבת להילקח בחשבון במסגרת שיקולי הרתעת הרבים. גם ביחס לרכיב זה יכול ויש לקחתו בהעדר הוכחה קונקרטית של מקום הכניסה, בגדרי המתחם ולא בקביעתו, אולם ראה התייחסות בית המשפט ביחס לזהות בתוצאה הסופית בין אם הדבר יבוא לידי ביטוי בתוך המתחם ובין אם בקביעתו.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד שישה חודשים מאסר בפועל בגין כל כניסה.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרא, תילקח בחשבון העובדה כי הנאשם נעצר ביום 15.6.2017, ושחרר מבלי להעמידו לדין, ואך כ-14 ימים בלבד נתפס באותו מקום מבלי שיש ברשותו אישור כניסה או שהייה כדין. נדמה כי, זה לא הבין נכונה את התנהלות גורמי אכיפת החוק עת נעצר לראשונה ושב לסורו תוך ימים בודדים. התנהלות זו תילקח אף היא במסגרת שיקולי הרתעת היחיד.

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 17 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 29.6.2017;

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ז,
11/07/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**